

TREĆI TJEDAN – OSLOBOĐENJE I OZDRAVLJENJE

Prvi dan: „Bože, proničeš me svega i poznaješ“

Drugi dan: Ti si nepovjerljiv prema Bogu

Treći dan: Samoostvarenje bez Boga?

Četvrti dan: Ozdravljajuće Božje priklanjanje

Peti dan: Isus dodiruje tvoje zatvorene dubine

Šesti dan: Dopusti Duhu Svetomu da te oslobodi od lažnih navezanosti

Sedmi dan: Živjeti iz praštanja

Prvi dan: „Bože, proničeš me svega i poznaješ“

64. Susret sa živim Bogom ozdravlja i oslobađa. On sam uklanja s puta zapreke koje sprečavaju susret s njim.

Sljedeći Psalm 139. potiče te da tražiš od Boga neka ti otkrije zašto je narušen – i bez tvoje osobne krivnje – tvoj odnos prema njemu, prema bližnjima i prema tebi samome. Pun povjerenja stupi pred svoga Boga i dopusti mu da istraži tvoje srce. Njegovo sveznanje ne ugrožava, nego oslobađa:

1. Dobri Bog poznaje te od početka tvoga života

Gospodine, proničeš me svega i poznaješ,

² ti znaš kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ.

³ Hodam li ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji putovi.

⁴ Riječ mi još nije na jezik došla, a ti, Jahve, sve već znadeš.

⁵ S leđa i s lica ti me obuhvaćaš, na mene si ruku svoju stavio.

⁶ Znanje to odveć mi je čudesno, previsoko da bih ga dokučio.

2. Milostivi Bog posvuda je nazočan

⁷ Kamo da idem od duha tvogega i kamo da od tvog lica pobjegnem?

⁸ Ako se na nebo popnem, ondje si, ako u podzemlje legnem, i ondje si.

⁹ Uzmem li krila zorina pa se naselim moru na kraj,

¹⁰ i ondje bi me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala.

¹¹ Rekнем li: »Nek' me barem tmine zakriju i nek' me noć umjesto svjetla okruži!« –

¹² ni tmina tebi neće biti tamna: noć sjaji kao dan i tama kao svjetlost.

3. Svemogući Bog te je stvorio

¹³ Jer ti si moje stvorio bubrege, satkao me u krilu majčinu.

¹⁴ Hvala ti što sam stvoren tako čudesno, što su djela tvoja predivna. Dušu moju do dna si poznavao,

¹⁵ kosti moje ne bjehu ti sakrite dok nastajah u tajnosti, otkan u dubini zemlje.

¹⁶ Oči tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe zapisano u knjizi tvojoj: dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga.

¹⁷ Kako su mi, Bože, naumi tvoji nedokučivi, kako li je neprocjenjiv zbroj njihov.

¹⁸ Da ih brojim? Više ih je nego pijeska! Dođem li im do kraja, ti mi preostaješ!

4. Bog koji ozdravlja čuva te od tvojih (nutarnjih) neprijatelja

¹⁹ De, istrijebi, Bože, zlotvora, krvoloci nek' odstupe od mene!

²⁰ Jer podmuklo se bune protiv tebe, uzalud se dižu tvoji dušmani.

²¹ Jahve, zar da ne mrzim tvoje mrzitelje? Zar da mi se ne gade protivnici tvoji?

²² Mržnjom dubokom ja ih mrzim i držim ih svojim neprijateljima.

5. Bog koji iskušava vodi te na pravi put

²³ Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje:

²⁴ pogledaj, ne idem li putem pogubnim i povedi me putem vječnim!

1. Što stoji u tekstu?

65. Molitelj znade da je zaštićen blagonaklonim Božjim sveznanjem i brigom. On uporno moli Boga da istraži njegovo srce i otkloni sve zapreke koje ga od njega dijele. U velikom povjerenju molitelj se stoga s Bogom vraća na početak svoje životne povijesti (r. 13-17) i moli ga da razotkrije sve zapreke *skrivene* u njegovu srcu, a koje sprečavaju dublji odnos s njim (r. 23 sl).

Ali molitelju su zapreka za odnos s Bogom i ljudi koji prezirno o Bogu govore i zloupotrebjavaju njegovo ime. Molitelj stoga obećava Bogu da neće dozvoliti da oni na njega utječu, nego da će ih "mrziti": jer su Božji neprijatelji, ujedno su i njegovi neprijatelji (r. 19-22). Prema Novom zavjetu i u dubljem, "duhovnom" smislu ovdje se misli na *nutarnje* Božje neprijatelje: poticaji na zlo koji izlaze iz ljudskoga srca (Mk 7,21 sl), "grieh koji u meni prebiva" (usp. Rim 8,7). U mnogim starozavjetnim molitvama često se *nesvjesno* na druge ljude prenosi ("projicira") i u njima napada zlo koje izlazi iz vlastite nutrine.

Bog pozna povijest tvoga života od njegova početka. Jedini on može ozdraviti sjećanja na negativna životna iskustva.

2. Što mi Bog želi reći?

66. Od središnjeg je značenja za tvoj odnos s Bogom da spoznaš nutarnje ozljede i rane koje su ti drugi nanijeli i koje te dijele od Boga. One su naime temelj *nepovjerenja prema Bogu* koje proizlazi iz dubine tvoga srca ("kako je Bog to mogao dopustiti?").

Nepovjerenje prema Bogu proizlazi također iz ozljeda i iz rana koje si od drugih zadobio.

Bog te poziva da pred njega izneseš s tim povezane osjećaje straha, bijesa, žalosti, da ih on može izliječiti.

Nepovjerenje prema Bogu je naime dublji uzrok *osobnih* grijeha za koje smo osobno pred Bogom odgovorni. U njima djeluju uvijek i negativni utjecaji koje smo od svoga rođenja primili od naše okoline. Mi ih potajno prebacujemo Bogu i ne želimo s njima ništa više imati. Tako dolazi do nastojanja da postanemo "neranjivi", kada se sami sebi obraćamo. Tako nastali temeljni stavovi izvor su osobnih grijeha:

- Kada se udaljim od Boga i ostalih ljudi, ništa me više ne može raniti.
- Nemam više povjerenja ni u koga, pa ni u Boga.
- Pribavljam priznanje drugih i tako se od njih udaljujem te mi se neće približiti odviše blizu.
- Kada sam moćan, nitko mi ne može naškoditi.
- Kada uživam, ništa me ne može potresti.

3. Što moram činiti?

67. Dopusti sada Božjem Duhu da uđe u tvoju životnu povijest, zahvali mu za dar sjećanja i prođi s njim odsjek po odsjek te povijesti, sve dokle se možeš prisjetiti.

Zabilježi u svoj duhovni dnevnik sa svim pojedinostima i okolnostima sve što te je nekad ranilo i ozlijedilo, što te potiče na srdžbu, bijes, ljutnju, žalost, čim na to pomisliš.

Od posebnog su značenja smetnje iz čovječjih izvornih odnosa: iz odnosa prema ocu i majci, prema bratu i sestri, između muža i žene, prema kćeri i sinu.

68. Zabilježi također sve *pojedinsti i okolnosti* koje su bile posebno bolne: ne treba da ništa potiskuješ pred svojim Bogom. Možda ćeš se spontano sjetiti riječi ili djela oca, majke, koje još uvijek u tebi uzrokuju bol i pritišću tvoj život. Kakav je bio (jest) tvoj odnos prema tvom bratu, tvojoj sestri? Kakve uspomene imaš na svoje školske dane, na godine puberteta? Jesi li ranjen u službenom životu, u društvu? Razmisli i o svojem zvanju: kakav je tvoj odnos prema mužu, prema ženi, prema djeci? Ako si u redovništvu: jesi li u poremećenim odnosima prema članovima zajednice, prema poglavarima? Kakav je tvoj odnos prema Crkvi, prema članovima župe, prema župniku?

Misli na ljude koji su u tebi prouzročili negativne osjećaje ili uzrokuju negativne osjećaje u dubokoj spremnosti na praštanje.

Ne ide se za tim da ih "osudiš": i oni su bili (i jesu) ugroženi svojom ranijom povijesti, svojom okolinom i "griehom svijeta" (Iv 1,29). Uroni ih u svjetlo milosrdnog Boga! Daj da ti Bog pokaže da li si i koliko si suodgovoran za poremećene odnose: po egoizmu, nepodnošljivosti, pomanjkanjem spremnosti na oprostjenje. Središnji korak u ovom hodu s Bogom bit će molitva za ozdravljenje od tvojih sjećanja i iščekivanja, kao i molitva za oprostjenje.